

El senyor president:

Senyor diputat. Senyor diputat.

El senyor Morera Català:

N'hi han sentències judicials!

El senyor president:

Anem a vore, senyor diputat, no anem a debatre...

El senyor Morera Català:

Jo li demane una resposta ara.

El senyor president:

Jo li vaig a contestar a vosté exactament el que vosté m'ha preguntat.

El senyor Morera Català:

És que n'hi han diputades que volen treballar i no poden treballar.

El senyor president:

Però jo no vaig a... Mire vosté, si és tan amable, si vosté vol provocar i seguir...

El senyor Morera Català:

No, no vull provocar, vull que se restaure la normalitat democràtica...

El senyor president:

Faça el favor d'assenyar-se, i jo li conteste.

El senyor Morera Català:

Doncs, vull una contestació: sí o no? Perquè si vosté contesta que no...

El senyor president:

Doncs mire, no.

El senyor Morera Català:

...estarà vulnerant els drets legítims de la nostra diputada.

El senyor president:

No. I no perquè esta presidència, com li vaig referir a vosté ahir en un escrit, en contestació al que vosté me va fer, ja li vaig indicar tot el procés que va ocórrer en el ple, i que aixina figura en les actes corresponents i en les gravacions dels mitjans de comunicació.

Per tant, la senyora diputada Mónica Oltra fon reglamentàriament expulsada de la sessió plenària, que precisament és la que ara va a continuar. Aixina ho vaig notificar en la junta corresponent, on vaig dir que seguiria la sessió exactament en el mateix punt en què s'havia acabat. Per tant, d'este tema no n'hi ha més que parlar.

Moltes gràcies. *(El senyor Morera parla amb el micròfon desconnectat)*

Moltes gràcies.

Anem a seguir, anem a continuar el ple, *(el senyor Morera continua parlant amb el micròfon desconnectat)* si és vosté tan amable.

Moltes gràcies. Moltes gràcies.

Té l'ús de la paraula l'il·lustre diputat, senyor Blanco, en el mateix punt que se quedà en la suspensió del ple.

Compareixença del president del Consell, senyor Alberto Fabra Part, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE número 85.840)

El senyor Blanco Giner:

Senyor Fabra, és conscient vosté del seu fracàs com a president de La Generalitat?

El senyor president:

Moltes gràcies.

Molt honorable president. Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor Blanco, permítame que en primer lugar le desee lo mejor a su síndica, la señora Sanz, que no pudo acudir en el pleno anterior por haber sido intervenida y además siendo tratada por la sanidad pública. Sanidad pública que espero que le haya tratado como se merece, como cualquier otra persona de la Comunidad Valenciana. Lo que sí que me resulta curioso es que no pudo venir al pleno anterior, pero al día siguiente estaba en un mitin con Cayo Lara. Esa es la realidad de la sanidad valenciana, que es capaz de curar a una persona al día siguiente después de faltar a sus obligaciones también desde la responsabilidad hacia todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana.

Y la respuesta es muy fácil: no, señor Blanco. Estamos haciendo las cosas como hay que hacer, a pesar de que ustedes siguen diciendo que las cosas no cambian. Están con una pancarta en los ojos, imposibilitando ver la realidad que pasa en la Comunidad Valenciana. Estamos creando empleo y estamos generando riqueza y, desde luego, nuevas oportunidades para la gente. Y eso es lo que los ciudadanos nos pidieron en su día, y vamos a seguir trabajando para que sea una realidad cuanto antes en la Comunidad Valenciana. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias.

Señor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Mire, senyor Fabra, vosté ha fracassat perquè des que va accedir a la presidència en juliol del 2011 la taxa d'atur ha passat del 24 al 28%. Perquè 130.000 valencians i valencianes s'han quedat sense lloc de treball. 80.000 s'han incorporat a l'atur. 50.000 han desaparegut de la població activa,

perquè han hagut d'exiliar-se, o perquè han perdut tota esperança. Eixe és el seu fracàs. Un fracàs que paguen els vora set-cents mil aturats i aturades al País Valencià, el 62% dels joves que volen treballar i no poden, i encara no han marxat. I totes les seues famílies.

Senyor Fabra, vosté ha fracassat en el canvi del model productiu. Es va punxar la bombolla immobiliària, però no s'ha recuperat l'activitat ni l'ocupació en cap altre sector. L'índex de producció industrial ha caigut deu punts en la seua presidència. Els preus agraris s'han desplomat. En el sector serveis la precarietat és la norma gràcies a les reformes laborals del govern de Rajoy, i també de Zapatero. En el mes d'abril eixa ocupació registrada, que vosté sap que no és un índex estandaritzat a nivell internacional, el que ens diu és que el 90% dels contractes van ser temporals, precaris. El fracàs de les seues polítiques d'ocupació, el fracàs de les seues polítiques econòmiques el paguen les xicotetes i mitjanes empreses i els treballadors precaris.

Vosté ha fracassat, perquè també s'ha deteriorat la protecció social. La taxa de cobertura per desocupació ha passat del 53 al 42%. 22.000, 22.000 dependents estan esperant la seua ajuda. Tenen reconegut el dret, però no cobren. Vosté ha aplicat repagaments als col·lectius en risc d'exclusió social, als més vulnerables, als discapacitats, als dependents.

Vosté ha exclòs de la sanitat pública, eixa sanitat pública que vosté acaba d'esmentar, moltes persones, milers de persones, simplement pel fet de no tindre papers, de no tindre permisos administratius. El fracàs de la seua política de protecció social, en el seu cas de desprotecció social, estan pagant-lo els malalts, estan pagant-lo els dependents, els discapacitats, les persones més vulnerables.

Vosté ha fracassat perquè des que vosté és president de La Generalitat hem perdut 3.000 milions d'euros en finançament autonòmic. «Y llaman a Rajoy», i no hi ha reconeixement del deute històric. I vosté anuncia 1.500 milions extra, a fons perdut, i no han vingut. I en els pressupostos generals de l'estat cada any s'invertix menys en el País Valencià, i vosté anuncia ací unes esmenes per 141 milions d'euros i no les presenta. I el seu fracàs, el fracàs en el model de finançament, el fracàs en la defensa dels interessos valencians, el paga La Generalitat, que està a la vora de la fallida per culpa de la seua gestió.

Vosté ha fracassat en la gestió dels serveis públics. Tenim una sanitat valenciana a la cua de tot l'estat en els seus índex, segons tots els estudis.

Vosté ha fracassat en la gestió de l'ensenyament públic, perquè afavorix el privat, perquè ha augmentat les ràtios, perquè elimina professors de suport, perquè afavorix la privada.

Vostés ha fracassat en la gestió de la corrupció, senya d'identitat del Partit Popular valencià. Senyor Fabra, els diputats i les diputades sols dimitixen quan els interessa per a retardar l'acció de la justícia. Però ahí té vosté diputats i diputades imputats pel finançament il·legal del seu partit, del Partit Popular.

I el seu fracàs en l'intent –si és que hi ha hagut un intent de regeneració democràtica– fa palesa la seua feblesa, la seua falta de lideratge i la naturalesa consubstancialment corrupta del seu partit.

Mire, senyor Fabra, vosté fa propaganda en compte de política. Promeses en compte de realitat. *Milongues*, la recuperació econòmica és una *milonga*, quan l'EPA del primer trimestre de 2014 dona la mateixa xifra que la del segon trimestre de 2012. Any i mig després, 683.100 aturats, i no és un número de la loteria.

Les línies roges són una altra *milonga*, quan encara hi han imputats en estes Corts, en l'alcaldia de Castelló i en l'alcaldia d'Alacant.

Diu el senyor Zaplana que vosté és un bon xic, que ho està intentant, amb l'herència endimoniada de Camps.

Mire, senyor Fabra, no sabem si no vol o no pot, però el fet és que vosté no val per a president de La Generalitat. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Qué mal le sabe, señor Blanco, que las cosas vayan mejor en la Comunidad Valenciana. Le sabe mal cuando cada mes estamos reduciendo la cifra de desempleo en la Comunidad Valenciana. Comunidad Valenciana, señor Blanco, acuérdesse, Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

Fíjese además, fíjese: ¿cuál es el argumento que ustedes utilizan? No, es que las cifras del paro se reducen porque hay gente que se va, o que está ya harta de estar contemplada en esa lista y entonces se desapunta. Pero, ¿y qué me dice usted de las altas a la seguridad social, señor Blanco? ¿Se ha olvidado de que en el último mes de abril más de doscientas personas se dieron de alta en la Comunidad Valenciana, para favorecer el empleo y la riqueza aquí? (*Aplaudiments*) ¿Se ha olvidado? ¿Se ha olvidado que las cifras...? (*Remors*) Sí, sí, cifra que no se producía desde hace veintisiete años en la Comunidad Valenciana. Estamos nueve meses seguidos reduciendo... Diarias. Estamos nueve meses seguidos reduciendo lo que son las cifras del paro en la Comunidad Valenciana. 46.000 parados menos que hace un año, señor Blanco. Pero a usted no le importa, porque ese no es el discurso que a usted le interesa. A usted le interesa otro tipo de discurso. Decir que todo va mal. Porque en ese discurso usted se siente muy cómodo. Están agarrados a la pancarta desde el primer día que empezamos a gobernar, y no la van a soltar, eso es lo que estamos viendo. Porque ustedes, lo que sea hablar bien de la Comunidad Valenciana les va muy mal, les va mal. Y esa es la realidad.

Hemos hecho esfuerzos muy importantes para mantener lo que son los servicios básicos a todos los ciudadanos, con su oposición permanente, señor Blanco. Han podido demostrar cómo la sanidad valenciana funciona, a pesar de lo que a usted le han puesto en el papel.

Da igual. Porque mil intervenciones al día, dos millones de urgencias tratadas en la Comunidad Valenciana durante un año. A usted le da igual. Y el grado de satisfacción de todos los usuarios también le da igual. Es una sanidad reconocida por parte del usuario, que es lo importante. Pero a usted este discurso no le interesa. Usted se queda con el discurso del todo va mal, a ver si puedo captar alguna persona que pueda estar descontenta. Pero la realidad es otra.

Y habla usted de corrupción. Habla usted de corrupción, cuando en Asturias tienen a un portavoz que ha sido condenado por prevaricación e inhabilitado durante siete años. (*Aplaudiments*) ¿De qué me habla usted, señor Blanco, de qué me habla? Incoherencia, eso es lo que tienen ustedes. Son unos incoherentes. Están apoyando la corrupción en Andalucía. Ustedes, cogobernando. Míreme, señor Blanco, que cuando le digo las cosas que realmente le pueden afectar, usted no me mira. (*Aplaudiments*) Míreme. ¿Y qué me dice del portavoz de Asturias? ¡Qué vergüenza, qué vergüenza! Inhabilitado, condenando. Aquí habla de los imputados, usted tiene un condenado, el 20% de los diputados

que tienen en Asturias están condenados, señor Blanco. (*Aplaudiments*) ¡Y usted no dice nada! ¿Y viene aquí a hablar de dignidad, viene usted a hablar de dignidad, de coherencia?

Vamos a seguir trabajando como lo hemos hecho ahora, señor Blanco, creando puestos de trabajo, reduciendo las cifras del paro, garantizando los servicios básicos a todos los ciudadanos, a pesar de ustedes, y lo vamos a hacer porque creemos en esta sociedad, en la capacidad que tiene para poder salir adelante y porque estamos comprometidos ¡más que nadie! con el pueblo valenciano. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Señora diputada.

La senyora López Barceló:

Señor presidente, le hemos pedido el acta a ese portavoz de Asturias. Empiece a pedir el acta usted a todos los imputados que tiene detrás, o a la alcaldesa de Alicante o al alcalde de Castellón.

Señor presidente, hace unas semanas, miembros de su gobierno se negaron a aparecer en un reportaje sobre dependencia en una televisión española, no se atrevieron a defender su gestión, sus recortes, sus repagos y sus rebajas en grados de dependencia. Es normal, no tienen defensa alguna, y no lo decimos nosotros, su gestión no tiene defensa y lo dice la justicia:

Sentencia 1. «Del examen de la documentación no se comprende cómo ha podido valorarse la dependencia tres años después como mejoría cuando es evidente que la situación del menor ha empeorado.»

Sentencia 2. «No se comprende cómo ha podido valorarse la dependencia tres años después en sesenta puntos menos cuando es evidente que la situación era irreversible.»

«Son casos particulares» —dice la *consellera*—, ya tenemos dos más, todos son miles de casos particulares que sufren las consecuencias de una política general de ahorro a través de la vulneración de derechos.

Señor presidente, ¿van a abrir una investigación o van a rezar para que no vuelvan a salir ustedes...

El senyor president:

Gracias, señora López.

La senyora López Barceló:

...en reportajes de la televisión? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Senyora consellera.

La senyora consellera de Benestar Social:

Muchas gracias, señor presidente.

Señora López, se lo he dicho muchas veces pero se lo voy a volver a decir alto y claro: podemos y queremos resolver los problemas de las personas.

Ha hablado usted de que miembros del gobierno valenciano se han negado a salir en un programa de televisión. Eso no

es verdad, se ofreció que personas del gobierno valenciano participaran en ese programa de televisión. Pero, mire, no me preocupa el programa de televisión, me preocupan, como siempre, las personas dependientes, y me preocupa que una ley que nos dimos entre todos, ustedes, ahora, como siempre, se echan atrás a la hora de aplicarla.

Siempre hablan de repago, nunca hablan de las personas que no van a pagar, nunca hablan de los 1.800 niños de atención temprana que no tienen que pagar ni un solo euro por la atención, nunca hablan de las personas que, gracias a un sistema progresivo, no regresivo, quedan exentas de aportar absolutamente ni un solo euro por la atención pública que reciben.

Muchas gracias. (*Se sent una veu que diu: «¡Muy bien!»*) (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Señora Albiol.

La senyora Albiol Guzmán:

Senyor president.

La setmana passada, des d'Esquerra Unida vam portar al fiscal tota una sèrie de dades, de relacions empresarials i adjudicacions en el sector sociosanitari que desvelen que podríem estar darrere d'una nova trama per a saquejar les arques públiques. Sembla que l'epicentre de la trama està situat en Sergio Blasco, gerent de l'Hospital General de València i nebot de l'exconseller i exsíndic del Grup Parlamentari Popular, el senyor Rafael Blasco. El cognom Blasco altra volta envoltat de xarxes empresarials i adjudicacions públiques que fan olor a corrupció. El fiscal anticorrupció ja està investigant.

Senyor president, ¿què pensa fer vosté?, ¿obrirà una investigació interna?, ¿exigirà el cessament del gerent de l'Hospital General de València, del senyor Sergio Blasco?, ¿o és que les seues línies roges no existixen?, ¿o és que mai, realment, han existit eixes línies roges? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Albiol, doncs el que farem és el que fem sempre, col·laborar amb la justícia respectant l'estat de dret i els temps de la justícia.

Només vaig a posar-li una dada, i és que a eixe contracte —al que vosté es referia— es va fer la baremació per una taula de contractació composta estrictament per tècnics funcionaris, i el que va fer en l'adjudicació va ser respectar fins l'última coma del que dia la taula de valoració.

I, per a la resta, vosté pot presentar denúncies, està en el seu dret, i nosaltres, com sempre, col·laborarem amb la justícia, com hem fet sempre.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.